

Sygn. akt: I C 471/14

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 24 kwietnia 2015 r.

Sąd Okręgowy w Olsztynie I Wydział Cywilny

w składzie następującym:

Przewodniczący:	SSR del. Tomasz Cichocki
Protokolant:	p.o. sekr. sąd. Damian Wietrak

po rozpoznaniu w dniu 24 kwietnia 2015 r. w Olsztynie

sprawy z powództwa **J. B.**

przeciwko S. C.

o ochronę dóbr osobistych i zapłatę

1. powództwo oddala;
2. zasądza od powoda J. B. na rzecz pozwanej S. C. kwotę (...) złotych tytułem zwrotu kosztów procesu.

Sygn. akt I C 471/14

UZASADNIENIE

Powód J. B. wniósł o nakazanie pozwanej S. C. wywieszenia na tablicy ogłoszeń Sądu Rejonowego w Olsztynie przeprosin o treści, iż użyte przez pozwaną stwierdzenia w miejscu publicznym w budynku Sądu Rejonowego w Olsztynie w stosunku do jego osoby są nieprawdą. Ponadto wniósł o zasądzenie od pozwanej kwoty (...) zł tytułem zadośćuczynienia za naruszenie jego dóbr osobistych, tj. zniesławienie i znieważenie w miejscu publicznym. Podniósł, że w dniu (...) na korytarzu sadu w czasie przerwy zarządzonej w rozprawie o podział majątku wspólnego, pozwana w obecności innych osób, będących na korytarzu, sądu naruszyła jego dobra osobiste, nazywając go pijakiem, alkoholikiem oraz używała innych słów niecenzuralnych potocznie uznawanych za obraźliwe.

Pozwana S. C. wniosła o oddalenie powództwa i zasądzenie na jej rzecz kosztów procesu. Podniosła, że w podanych przez powoda okolicznościach rzeczywiście doszło do rozmowy stron, przy czym zwróciła jedynie powodowi uwagę na jego negatywne zachowanie z obrazą czci ich syna, którego powód podczas wychodzenia z sali rozpraw nazwał zabójcą, ponadto wyrażał wobec wnioskodawczyni i wspólnych dzieci stron, zeznających jako świadkowie, pogląd jakoby poświadczali nieprawdę. Wskazała mu jedynie, że nie interesował się dziećmi, niełożył na ich utrzymanie, znęcał się psychicznie i fizycznie w trakcie małżeństwa nadto ciągle pił i popadał w długi z powodu alkoholizmu. Zwróciła także uwagę, iż ciągle składanie wniosków o wyłączenie sędziego w sprawie o podział majątku, przewleka postępowanie w sprawie. Dalej podniosła, że takiego zachowania nie można uznać za bezprawne, gdyż nie mija się z prawdą, oddaje rzeczywisty stan rzeczy, co znajduje swoje potwierdzenie w opinii (...) w M. i prawomocnym wyroku skazującym powoda. Podniosła także, że powód nie wskazał jakie słowa z wypowiedzi pozwanej uznał za obraźliwe oraz nie wskazał jakich słów wulgarnych użyła wobec niego pozwana.

Sąd ustalił, co następuje :

J. B. i S. C. są byłymi małżonkami. Rozwód miała miejsce w (...), od tego czasu strony nie mieszkają razem. W (...). toczyło się pomiędzy nimi przed Sądem Rejonowym w Olsztynie postępowanie w sprawie o podział majątku wspólnego w sprawie (...). W dniu (...). miała miejsce rozprawa. W związku ze złożonym przez powoda wnioskiem o wyłączenie sędziego została zarządzone przerwa i strony opuściły salę rozpraw, udając się na korytarz w towarzystwie swoich pełnomocników – powód wraz z adwokatem A. R., pozwana z adwokatem S. K..

(bezsporne, odpis protokołu rozprawy w sprawie (...)SR w Olsztynie – k. 57-58)

W trakcie wychodzenia z sali, już na korytarzu pozwana zwróciła się do powoda, wskazując na nadużywanie alkoholu przez powoda oraz niestosowność zarzutów powoda o składanie przez dzieci fałszywych zeznań. Z kolei powód twierdził, że w jego ocenie świadkowie w sprawie zeznawali nieprawdę. Pełnomocnik pozwanej zwrócił stronom uwagę na konieczność zachowania spokoju w budynku sądu i strony się rozeszły wraz z pełnomocnikami.

(zeznania świadków; A. R. – k. 6dv-63, S. K. – k. 62v).

Prawomocnym wyrokiem Sądu Rejonowego w Olsztynie z dnia (...). w sprawie (...)J. B. został skazany za czyn z art. 207§1 kk , polegający na znęcaniu się fizycznym i moralnym nad żoną S. B. w okresie (...). przez używanie słów wulgarnych wobec niej, groźenie pozbawieniem życia i utrata zdrowia, duszenie, popychanie oraz szarpanie za ubranie.

(wyrok w sprawie (...)SR Olsztyn – k. 25, wyrok w sprawie (...)SO w Olsztynie – k. 26-28)

W trakcie trwania małżeństwa, jak też po jego zakończeniu powód nadużywał alkoholu i był widywany pod jego wpływem przez członków rodziny.

(zeznania świadków A. B. – k. 63, A. K. (1) – 63-63v)

Sąd zważył, co następuje:

Roszczenie powoda jest bezzasadne, wobec czego podlega oddaleniu.

Na wstępie należy zauważyć, iż zagadnienie dóbr osobistych i ich ochrony uregulowane zostało w treści art.23, 24 oraz 448 k.c. W dyspozycji art. 23 k.c. ustawodawca wskazał przykładowy katalog dóbr osobistych, wśród których znalazło się prawo do każdego człowieka do ochrony swojego dobrego imienia i czci. A zatem wyszczególnione zostało *expressis verbis* dobro osobiste objęte powództwem. Art. 24 k.c. określa przesłanki naruszenia dóbr osobistych, zaś osoba , której zarzucono taki czyn, ma możliwość uwolnienia się od odpowiedzialności udowodniając brak bezprawności działania osoby naruszającej dobro osobiste. Zapis art. 448 k.c. przewiduje możliwość zasądzenia, gdy Sąd stwierdzi, iż nastąpiło naruszenie dóbr osobistych, stosownej kwoty tytułem zadośćuczynienia za krzywdę. Zadośćuczynienie to może zostać zasądzone na rzecz poszkodowanego – tego czyje dobro osobiste zostało naruszone bądź na określony cel społeczny.

Odnosząc powyższe do realiów sprawy należy w pierwszej kolejności zbadać, czy doszło do naruszenia dobrego imienia i czci powoda poprzez użycie wobec niego słów obraźliwych.

W ocenie Sądu, brak jest podstaw do uznania, że zdarzenie wskazane w pozwie miało miejsce w takiej formie, jak przedstawia to powód. W pierwszej kolejności godzi się zauważyć, iż fakt ten nie znalazł odzwierciedlenia w zeznaniach świadków zawnioskowanych przez powoda, tj. A. R. i S. K.. Należy przy tym podkreślić, iż zgodnie z twierdzeniami pozwu, zdarzenie miało mieć miejsce w obecności wskazanych przez powoda świadków, jak też mieli oni słyszeć wypowiedziane wobec niego przez pozwaną słowa obraźliwe i wulgarnie. Natomiast wskazani świadkowie, przyznali wprawdzie, że pomiędzy stronami doszło do wymiany uwag, ale jednocześnie obojdwaj zdecydowanie zaprzeczyli by

w trakcie tego zdarzenia którakolwiek ze stron używała słów wulgarnych czy określił obraźliwych, w szczególności nie czyniła tego pozwana względem powoda.

Z kolei, co do zeznań pozostałych przesłuchanych w sprawie świadków, tj. dzieci stron – A. B. i A. K. (2), należy wskazać, iż na temat zdarzenia opisanego w pozwie nie mieli oni żadnej wiedzy i nie byli jego świadkami. Z ich zeznań wynika jednak, iż w trakcie trwania małżeństwa stron, jak też po jego zakończeniu powód był osobą bardzo często bądź codziennie spożywającą alkohol i znajdująca się pod jego widocznym wpływem i sytuacja taka trwa w zasadzie do chwili obecnej.

W ocenie Sądu, brak było powodów by odmówić wiary zeznaniom świadków A. R. i S. K.. Zeznania wskazanych świadków były wzajemnie zgodne, spójne i szczerze, a jednocześnie brak jest racjonalnych powodów, dla których świadkowie ci mieliby składać zeznania niezgodne z prawdą. W szczególności świadek A. R. nie jest związany z żadną ze stron. Co do świadka S. K. powód podnosił wprawdzie, iż łączy go więzi rodzinne z pełnomocnikiem pozwanej, okoliczność ta jednak sama w sobie nie podważa wiarygodności zeznań tego świadka, tym bardziej, iż został on wezwany na wniosek powoda. Nie zostały natomiast wykazane żadne inne powody, które mogłyby wskazywać na konieczność odmówienia wiary zeznaniom tego świadka.

Z kolei, co do pozostałych świadków, w zakresie dotyczącym kwestii nadużywania przez powoda alkoholu w trakcie i po zakończeniu związku małżeńskiego z pozwaną, również brak podstaw do odmówienia im wiary, skoro w pozostałym zakresie były one zgodne z niespornymi z twierdzeniami samych stron. Sąd nie stwierdził przy tym, by zeznania któregokolwiek ze świadków były nacechowane niechęcią do którejkolwiek ze stron, a w szczególności powoda.

Reasumując, Sąd dał wiarę zeznaniom przesłuchanych w sprawie świadków.

W tej sytuacji należy zauważyć, iż twierdzenia pozwu, iż doszło do naruszenia dóbr osobistych powoda przez nazwanie go „pijakiem” i „alkoholikiem” oraz używanie wobec niego słów niecenzuralnych i wulgarnych, doznają zaprzeczenia w zeznaniach przesłuchanych w sprawie świadków, którzy zgodnie z twierdzeniami pozwu mieli być bezpośrednimi świadkami takiego zachowania pozwanej. Wskazani świadkowie przyznając, iż tematem uwag pozwanej było m.in. nadużywanie alkoholu przez powoda, jednocześnie kategorycznie zaprzeczają by miało to charakter obraźliwy i wykluczają użycie względem powoda wulgaryzmów.

Niezależnie od powyższego, z zeznań pozostałych świadków wynika, iż sposób i częstotliwość spożywania alkoholu przez powoda, zarówno w przeszłości, jak też obecnie, powodują, iż przez członków rodziny jest odbierany jako osoba mająca problemy z powstrzymaniem się od spożywania i nadużywania alkoholu.

Stosownie do art. 6 k.c., ciężar dowodu obciąża tego, kto z danego faktu wywodzi skutki prawne.

Mając na względzie powyższe, Sąd uznał, iż powód, w myśl dyspozycji art. 6 k.c., nie wykazał faktycznych podstaw roszczenia, w szczególności faktu naruszenia jego dóbr osobistych przez pozwaną. Stąd na podstawie art. 24§1 k.c. i 448 k.c. a contrario oddalił powództwo w całości.

O kosztach procesu Sąd orzekł stosownie do art. 98§1 i 3 kpc, obciążając nimi powoda zgodnie z zasadą odpowiedzialności za wynik procesu. Miał przy tym na względzie, iż zwolnienie strony od ponoszenia od kosztów sądowych, jakie uzyskał powód (k. 15), nie zwalnia z obowiązku zwrotu kosztów procesu przeciwnikowi zgodnie z art. 108 ustawy o kosztach sądowych w sprawach cywilnych. Natomiast wysokość przyznanych pozwanej kosztów procesu, tj. kosztów zastępstwa procesowego wynika z § 6 pkt 3 oraz §10 ust. 1 pkt 2 w zw z §10 ust. 2 Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2012 r. w sprawie opłat za czynności adwokackie oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu (Dz. U. z 2013 r., poz. 461)